

Projektový den

Projektový den ve škole byl 4. 4. 2013. Zúčastnila se 1. – 9. třída, každá měla svůj program. Nabídka byla pestrá – arteterapie, beseda se spisovatelem, autorské čtení, relaxační a úlevové chvíle, Zdravá pětka, kyberšikana, projekt 2. a 9. třídy, Já a moji spolužáci.

pprap. Jan Malušek besedoval s několika třídami na téma kyberšikana.

Osmá třída se zabývala zdravou výživou.

(Barbora Lohrová, 8. třída)

Karlovarský skřivánek 2013

Moje sestra Lenka Nenáhlová se zúčastnila krajského kola pěvecké soutěže „Karlovarský skřivánek“ v Mělníce, kde se umístila na 1. místě a následně pak postoupila do celostátního kola, jejíž průběh bych vám teď chtěl přiblížit.

V neděli 17. března jsme vyrazili do Karlových Varů. Dorazili jsme tam v 14:30, poté jsme vyřídili ubytování na zdejším hotelu, kde se také ubytovávalo hodně soutěžících. Poté jsme šli na procházku, podívat se na karlovarské kolonády a koupit pár lázeňských oplatek. Po vydatné večeři v pizzerii si ještě sestra večer zopakovala písničky s paní učitelkou Danou Veseckou a Matyášem Veseckým, který doprovázel sestru na kytaru.

Další den to vše nastalo. Po snídani v hotelu jsme se vydali do zdejší školy ve Šmeralově ulici, kde se sestra zaregistrovala. Následovaly komplikace. Například to, že nefungovalo CD, na kterém byl nahrán jeden z doprovodů k písni. Naštěstí tu byl Matyáš s kytarou, který to nakonec zachránil.

Když přišla Lenka jako třetí na řadu, držel jsem jí palce. Tvrdila, že má trému, ale mě to tak nepřipadalo. Zpívala písničky „Dyby byla Morava“ a „Pátá.“ Myslím, že se jí to povedlo.

Jakmile Lenka dozpívala, sklídila od nás všech pochvalu a velký potlesk. Pak jsme se zájmem sledovali výkony ostatních soutěžících v její kategorii. Poté jsme se v místní školní jídelně občerstvili dobrým obědem a po přestávce jsme sledovali výkony soutěžících v další kategorii.

V 15:00 bylo slavnostní vyhlášení výsledků. Každý rok tuto část soutěže zahajuje trubač, který vždy také troubí jako fanfáry známé melodie (Star Wars, Rambo,...), kterými vše přítomné občas pobaví. Lenka si vyzpívala čestné uznání a od nás velký potlesk a pochvalu.

Tato akce se mi moc líbila a doufám, že sestra postoupí i další rok.

(Jiří Nenáhlo, 9. třída)

Sivá holubička

Smutná holubička sivá,
do okna k nám se dívá.
Nerozumí lidské řeči,
ale dívání jí stačí.

Ráda by však poznala
to, co já znám od mala.
To, že tančím a zpívám,
musel poradit jí skřivan.

Sivá holubička chytrá je,
vše si dobře zapamatuje.
Náhle vzlétne do oblak
a otevře při tom zobák.

Snad napodobuje zpívání,
ale vypadá to jako zívání.
Přidá křidel víření
a hned máme tančení.

Skřivan sedí nehnutě,
to neviděl ve světě.
Aby holubička tančila
a přitom si zpívala.

(Nikola Kořínková, 9. třída)

Meteorologická stanice

24. května se 8. a 9. třída vydala na meteorologickou stanici u Košetic. Autobusem všichni dojeli na rozcestí u Chyšné. Poté vyšli cestou k meteo stanici, kde je místní pracovník provedl po celém areálu a seznámil se všemi přístroji. Také viděli, že se nad Košeticemi tyčí vysoký meteorologický stožár. Cestu zpátky šli pěšky. Kolem 12 hodiny se vrátili do školy.

(Barbora Lohrová, 8. třída)

9. třída se loučí

Vážená paní ředitelko, učitelé, milí spolužáci! 28. června je pro všechny ostatní obyčejný den. Pro nás „deváťáky“ je dnešek něčím výjimečný.

Letos všichni z nás ucítí něco zvláštního. Rozpaky a nadšení, že jsme to společně všechno zvládli. Dnešek je pro nás den, kdy se loučíme s částí svého života a zároveň kráčíme do nové etapy.

Je to už 9 let, co jsme dostávali vysvědčení většinou se samými jedničkami a netušili, čím vším si musíme ještě projít. Poznali jsme nové přátele, zkušenosti, zažili mnoho zážitků. Několik spolužáků za tu dobu odešlo, stejně tak ale i přišlo.

Čím jsme byli starší, tím víc věcí se nám nelíbilo a občas jsme to dávali najevo. Za některými si stále stojíme, naopak některé věci jsme již vyřkli. A nyní bychom to nejraději vrátili zpět.

Od dnešního dne budeme na ZŠ jen vzpomínat. Vzpomínat v dobrém, či zlém je věc každého z nás. Za celou třídu chci jen říci: „Víme, že jste to s námi mysleli dobře.“ Neradi bychom zůstali jako matná vzpomínka, a proto doufám, že na nás nezapomenete a občas si alespoň vzpomenete na dobré prožití chvíle s námi. A z tohoto důvodu neříkám sbohem, ale zase někdy na shledanou.

(Eliška Pitráková, 9. třída)